

Οι Αγίες Σοφία, Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη - 17/9

Μαρτύρησαν στα χρόνια του αυτοκράτορα Αδριανού (117-138). Η μητέρα Σοφία, τίμια και θεοσεβής γυναίκα, γρήγορα χήρεψε, και με τις τρεις κόρες της ήλθε στη Ρώμη. Εκεί συνελήφθησαν, διότι καταγγέλονταν σαν φημισμένες χριστιανές. Αφού απομόνωσαν τη μητέρα, άρχισαν να ανακρίνουν τις κόρες. Πρώτη παρουσιάστηκε στο Βασιλιά ή δωδεκάχρονη Πίστη. Της πρότεινε να αρνηθεί το Χριστό και θα της χορηγούσε τα πάντα, για να ζήσει ευτυχισμένη ζωή. Τα λόγια της Αγίας Γραφής αποτέλεσαν δυναμική απάντηση της Πίστης: "Εν πίστει ζω, τη του υιού του Θεού του αγαπήσαντός με και παραδόντος εαυτόν υπέρ έμοῦ". Δηλαδή, ζω εμπνεόμενη από την πίστη μου στο Χριστό, πού με αγάπησε και έδωσε τον εαυτό Του για τη σωτηρία μου. Τότε, μετά από φρικτά βασανιστήρια, την αποκεφάλισαν. Επίσης με τα λόγια της Αγίας Γραφής, απάντησε και ή δεκάχρονη Ελπίδα, όταν τη ρώτησαν αν αξίζει να υποβληθεί σε τέτοια βασανιστήρια. Ναι, αξίζει, είπε, διότι "ήλπικαμεν επί Θεώ ζώντι, ός εστί σωτήρ πάντων ανθρώπων, μάλιστα πιστών". Δηλαδή, έχουμε στηρίξει τις ελπίδες μας στο ζωντανό Θεό, πού είναι σωτήρ όλων των ανθρώπων, και προ πάντων των πιστών. Αμέσως τότε και αυτή αποκεφαλίστηκε. Άλλα δεν υστέρησε σε απάντηση και ή εννιάχρονη Αγάπη. Είπε ότι ή ύπαρξη της είναι στραμμένη "εις την αγάπη του Θεού και εις την υπομονή του Χριστού". Βέβαια, δεν άργησαν να αποκεφαλίσουν και αυτή. Ο δε Κύριος, μετά τρεις μέρες παρέλαβε και την μητέρα τους.

Απολυτίκιον. Ήχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Σοφία έκθρέψασα, κατά την κλησιν σεμνή, τας τρεις θυγατέρας σου, ταύτας προσάγεις Χριστώ, αθλήσεως σκάμασιν όθεν της άνω δόξης, συν αύταις κοινωνούσα, πρέσβευε τω Σωτήρι, καλλιμάρτυς Σοφία, δούναι τοις σε τιμώσι, χάριν και έλεος.